

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011234
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8717011234.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2019 v trestnej veci proti obž. G.. Ľ. M. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný
G.. Ľ. M. Y. W. G. Ň. Á. O. - nar. XX.XX.XXXX Q. F., S. W. W.,
M. Č.. XXX/X,

u z n á v a s a z a v i n n é h o

- z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- v doposiaľ presne nezistenom čase v mesiaci jún 2016 v obci Batizovce, okres Poprad požiadal U. O. o zabezpečenie falošného vodičského preukazu s rozšírením na skupinu A, ktorému za týmto účelom odovzdal 2ks fotografií a fotokópie občianskeho preukazu a vodičského preukazu, ktoré potom U. O. odovzdal v Poprade pred obchodným centrom Tesco W. F. a ktorý asi do dvoch týždňov zabezpečil za sumu 250,--eur falošný vodičský preukaz Ukrajiny č. BXX 153425, vydaný na meno Ľ. M., platný na skupiny A1, A, BI, B od 07.02.1989 a na skupiny C1, C, D1, D, DE, C1E, CE, D1E, DE platný od 19.06.2016 a tento odovzdal v Poprade pred obchodným centrom Tesco U.A. O., ktorý ho následne dal obž. G.. Ľ. M. a ktorý ho prevzal s úmyslom vymeniť ho na príslušnom dopravnom inšpektoráte za pravý slovenský vodičský preukaz,

t e d a

- spoločným konaním si falošnú verejnú listinu nechal vyhotoviť s úmyslom použiť ju ako pravú.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona peňažný trest vo výmere 400,--/štyristo/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný G.. L. M. v prípravnom konaní dňa 02.10.2017 využil svoje právo a nevypovedal, v konaní pred súdom dňa 16.04.2018 priznal, že U. O. za odplatu 250,--eur požiadal o pomoc s „vybavením“ rozšírenia svojho vodičského oprávnenia na motocykel i to, že hoci mu žiadne oficiálne tlačivá potrebné k rozšíreniu vodičského oprávnenia o ďalšie skupiny nevypisoval a nepodpisoval, on mu predmetné vodičské oprávnenie odovzdal a že si ho od neho aj prevzal a ponechal, pretože na tomto vodičskom oprávnení boli uvedené všetky požadované údaje a oprávnenia. Obžalovaný súčasne tvrdil, že bol prekvapený z toho, že toto vodičské oprávnenie zároveň obsahovalo aj údaj o tom, že na Ukrajine absolvoval kurz autoškoly. Obžalovaný priznal, že po prevzatí ukrajinského vodičského oprávnenia absolvoval v Poprade psychologické vyšetrenie potrebné k vodičskému oprávneniu, aj keď meno psychológa, u ktorého vyšetrenie vykonal nevedel uviesť. Z jeho výpovede vyplývalo aj to, že okrem tohto psychologického vyšetrenia žiadne ďalšie úkony vo veci ukrajinského vodičského oprávnenia nevykonal a že nežiadal ani o jeho úradný preklad z ukrajinského jazyka do slovenského jazyka. Obžalovaný ďalej priznal, že ukrajinské vodičské oprávnenie by použil vtedy, ak by to bolo potrebné pre jeho osobný alebo pracovný život, aj keď zároveň uvádzal, že ukrajinské vodičské oprávnenie v skutočnosti nepoužíval i to, že ho nemienil vymeniť za vodičské oprávnenie vydané príslušnými orgánmi Slovenskej republiky. Obžalovaný sa bránil i tým, že až neskôr a od polície sa dozvedel, že predmetné ukrajinské vodičské oprávnenie je falošné.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2019 pri doplnení dokazovania v zmysle pokynu odvolacieho súdu uviedol, že ukrajinský vodičský preukaz vydal príslušníkom polície dobrovoľne a na ich výzvu s tým, že k vydaniu vodičského preukazu došlo ešte pred jeho rodinným domom, a nie až na polícii, kde bol s ním následne spísaný záznam o podaní vysvetlenia, pred jeho vydaním nebol poučený o svojich právach a povinnostiach a že k poučeniu došlo až na polícii.

Svedok U. O. v konaní pred súdom dňa 16.04.2018 uviedol, že obžalovaného pozná a že obžalovaný mu pri ich stretnutí uviedol, že potrebuje vodičské oprávnenie na skupinu A, načo mu povedal, že pozná osobu, ktorá vie zabezpečiť vodičské oprávnenie a že k tomu potrebuje prihlášku, 2ks fotografie a 250,--eur, ktoré mu obžalovaný potom aj odovzdal. Svedok ďalej uviedol, že všetko odovzdal W. F., ktorý mu asi po 2 týždňoch priniesol ukrajinské vodičské oprávnenie a že on ho odovzdal obžalovanému, ktorý ho odmietal prevziať s tým, že nechce ani predmetné ukrajinské vodičské oprávnenie, ani jeho preklad do jazyka slovenského i to, že obžalovaný ho požiadal aj o vrátenie sumy 250,--eur.

Predmetná výpoveď svedka U. O. nezodpovedala všetkým skutočnostiam, o ktorých svedok vypovedal v prípravnom konaní dňa 28.03.2017 a dňa 22.08.2017 a preto súd v zmysle ustanovenia § 2 ods. 11 Trestného poriadku, ktorý mu umožňuje vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl odstraňoval predmetné rozpory postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže takýto postup nenavrhla ani jedna z príslušných procesných strán.

Svedok U. O. dňa 28.03.2017 uviedol, že v apríli 2016 sa od W. F. dozvedel, že vie vybaviť vodičské oprávnenia i ich rozšírenie, že to robí v autoškole v Čechách, že je to legálne a že je k tomu potrebné doložiť 2ks fotografií, kópiu vodičského a občianskeho preukazu a suma 500,--eur až 600,--eur za rozšírenie všetkých vodičských oprávnení, resp. suma 250,--eur za čiastočné rozšírenie vodičského oprávnenia, o čom sa zmienil aj pred obžalovaným, ktorý mu povedal, že si chce rozšíriť vodičské oprávnenie na veľkú motorku, načo mu obžalovaný doložil predmetné fotografie, osobné doklady a sumu 250,--eur, ktoré svedok odovzdal W. F. s tým, že asi o 6 týždňov mu W. F. pri Tescu v Poprade doniesol a odovzdal ukrajinský vodičský preukaz na meno obžalovaného a povedal mu, že k vodičskému preukazu sú potrebné ukrajinsko-slovenský preklad vodičského preukazu, lekárska prehliadka a psychotesty a že potom ho je možné vymeniť za slovenský vodičský preukaz. Svedok ďalej tvrdil, že ukrajinský vodičský preukaz odovzdal obžalovanému u neho doma v Batizovciach dodajúc, že nevedel o tom, že ukrajinský vodičský preukaz je falšovaný, pretože sa domnieval, že vodičské oprávnenie bolo rozšírené v Čechách a že je legálne, aj keď obžalovaný neabsolvoval „skúšku“. Svedok zároveň uviedol, že osobu W. F. poznal z minulosti, keďže pre neho vykonával autobusovú prepravu osôb.

Svedok U. O. dňa 22.08.2017 vyššie uvedené skutočnosti opätovne potvrdil a dodal len to, že obžalovanému sa zmienil o tom, že vodičský preukaz bol rozšírený v Čechách, keďže mu to povedal W. F..

Rozpory vo výpovedi zo dňa 16.04.2018 a zo dňa 28.03.2017 svedok zdôvodnil iba tým, že opäť potvrdil, že W. F. mal vedomosť o tom, že vodičské oprávnenie má byť „vybavené“ pre obžalovaného, keďže mu odovzdal okrem 2ks fotografií aj kópiu občianskeho a vodičského oprávnenia obžalovaného, že

obžalovaný od neho vodičské oprávnenie s rozšírením skupiny „A“ aj prevzal i keď si už nepamätal kedy. Svedok ďalej potvrdil, že obžalovaný mu vodičské oprávnenie chcel vrátiť, ale až vtedy, keď zistil, že ide o ukrajinské vodičské oprávnenie i to, že obžalovaný žiadal vrátenie peňazí vo výške 250,--eur tvrdiac, že túto skutočnosť na polícii neuviedol preto, že to nepovažoval za potrebné, že sa ho nato policajť nepýtal, či preto, že obžalovaný osobu W. F., ktorý vodičské oprávnenie „vybavoval“ nepoznal. Svedok ďalej potvrdil i to, že od W. F. mal vedomosť o tom, že ukrajinské vodičské oprávnenie sa dá na území Slovenskej republiky vymeniť po vyhotovení jeho prekladu, aj keď zároveň tvrdil, že túto skutočnosť vo svojej pôvodnej výpovedi z prípravného konania neuviedol preto, že nevedel, že sa to má uviesť. Svedok potvrdil i to, že nemá vedomosti o tom, aby obžalovaný na území Slovenskej republiky absolvoval potrebné skúšky a testy v autoškole alebo psychologické vyšetrenie ako aj to, že W. F. za „vybavenie“ vodičského oprávnenia požadoval vo všeobecnosti čiastku od 500,--eur do 600,--eur, že v danom prípade žiadal len čiastku 250,--eur, keďže obžalovaný mal záujem „vybaviť“ len rozšírenie vodičského oprávnenia i keď sa zároveň nevedel vyjadriť k tomu, prečo predmetné vodičské oprávnenie „vybavované“ W. F. pre obžalovaného obsahovalo aj ďalšie skupiny.

Rozpory vo výpovedi zo dňa 16.04.2018 a zo dňa 22.08.2017 svedok zdôvodnil iba tým, že obžalovaný prostredníctvom neho „vybavoval“ len rozšírenie vodičského oprávnenia o skupinu „A“, aj keď v konečnom dôsledku „vybavené“ vodičské oprávnenie obsahovalo i ďalšie skupiny, že od W. F. vedel, že „vybavené“ vodičské oprávnenie si vyžaduje ukrajinsko-slovenský preklad, aby po absolvovaní lekárskej prehliadky a psychotestov žiadateľa mohlo byť vymenené za slovenské vodičské oprávnenie, čo povedal aj obžalovanému s tým, že keď túto skutočnosť v prípravnom konaní neuviedol tak len preto, že nevedel, že i toto má na polícii uviesť.

Svedok U. O. pri jeho opätovnom výsluchu v rámci pokynu odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019 uviedol, že obžalovaného pozná asi 5 až 6 rokov, keďže vedie rozpisy futbalových zápasov vo Svite a dáva mu objednávky na „autobus“ ako živnostníkovi podnikajúcemu v doprave, že cestou na futbalový zápas mu obžalovaný rozprával o tom, že má motocykel, ale nemá vodičské oprávnenie, načo mu povedal, že má kamaráta, ktorý vie takého vodičské oprávnenie na motocykel zabezpečiť a spojil sa s W. F., ktorý mu potvrdil, že „vybavenie“ vodičského preukazu je aktuálne a že je k tomu potrebný prefotený vodičský preukaz a občiansky preukaz, na bližšie okolnosti „vybavenia“ vodičského preukazu sa W. F. nepýtal. Svedok uviedol i to, že W. F. odovzdal prefotený vodičský preukaz a občiansky preukaz obžalovanému a že asi za 6 až 8 týždňov mu W. F. doniesol vodičský preukaz, ktorý následne odovzdal obžalovanému ako aj to, že takýmto spôsobom vybavoval neskôr vodičské oprávnenie aj pre ďalšie dve osoby, napr. pánovi D.. Zo svedeckej výpovede U. O. vyplynulo aj to, že „odmena“ za vybavenie vodičského oprávnenia bola u obžalovaného vo výške 240,--eur alebo 250,--eur a „odmena“ u pána D. vo výške 600,-eur. Výška odmeny záležala od skupiny alebo podskupiny vodičského oprávnenia, ktoré potom svedok ako „odmeny“ odovzdával W. F., ktorému povedal aj to, že pre obžalovaného je potrebné vybaviť iba podskupinu vodičského oprávnenia na motocykel a že W. F. mu nepovedal nič o prípadnej potrebe absolvovania autoškoly, kurzov, alebo skúšok na vodičské oprávnenie vybavené takýmto spôsobom. Svedok tvrdil, že o ukrajinských vodičských preukazov sa dozvedel až od obžalovaného a pána D. a až vtedy, keď im vodičské preukazy odovzdal i to, že obžalovaný od neho požadoval vrátenie peňazí a ktoré mu aj vrátil v čase, keď obžalovaný ešte mal k dispozícii predmetný ukrajinský vodičský preukaz. Svedok si už nevedel s určitosťou spomenúť nato, či mu W. F. pri odovzdávaní vodičských preukazov spomínal aj ich preklady alebo potrebu ďalších listín, či iných skutočností potrebných k výmene predmetných vodičských preukazov za vodičské preukazy vydané na Slovensku. Svedok U. O. vo svojej výpovedi tvrdil aj to, že hoci mu W. F. povedal, že vie zabezpečiť vodičské preukazy, nepovedal mu aj to, že vodičské preukazy budú falošné a to ani vtedy, keď vodičské oprávnenie odovzdával obžalovanému a že ani on sám nevedel, že ide o falzifikát vodičského preukazu napriek tomu, že sám si svojím konaním privodil následky trestného stíhania v inej veci.

Na návrh prokurátora súd prečítal za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku výpoveď svedka zo dňa 28.03.2017, pričom svedok rozpory v týchto výpovediach odôvodnil len tým, že opätovne potvrdil, že W. F. mu povedal, že vodičský preukaz bude vybavovaný v Čechách, že k vodičskému preukazu je potrebný slovensko-ukrajinský preklad, lekárska prehliadka a psychotesty i to, že obžalovaný mu odovzdal na vybavenie vodičského oprávnenia aj 2ks svojich fotografií.

Svedok W. F. v prípravnom konaní využil svoje právo v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a dňa 18.04.2017 i dňa 22.08.2017 vo veci nevypovedal.

Svedok v konaní pred súdom dňa 16.04.2018 tvrdil, že obžalovaného nepozná, že pozná iba U. O., ktorý pre neho istý čas vykonával autoprepravu jeho zamestnancov a ktorý vedel, že vie „vybaviť“ vodičské oprávnenie a za „rozumnú“ cenu. Svedok uvádzal aj to, že U. O. síce nevedel, že „vybavenie“ vodičského oprávnenia sa vykoná mimo územia Slovenskej republiky a cez jeho kontakt na Ukrajinu, ale

potvrdil, že od U. O. prevzal 250,--eur i 2ks fotografií obžalovaného, spolu s kópiou jeho občianskeho a vodičského preukazu, ktoré potom on odovzdal na Ukrajinu i to, že ukrajinské vodičské oprávnenie bolo pre obžalovaného „vybavené“ do 2 týždňov. Svedok ďalej potvrdil, že toto ukrajinské vodičské oprávnenie odovzdal U. O., ktorý si ho najprv prevziať nechcel, pretože bolo ukrajinské, a nie slovenské, ale že neskôr ho prevzal a odovzdal obžalovanému. Svedok ďalej tvrdil, že až od U. O. sa dozvedel, že obžalovaný „vybavené“ vodičské oprávnenie odmietal prevziať a žiadal vrátenie peňazí, k čomu však nedošlo, pretože jeho ukrajinský „kontakt“ sa na územie Slovenska už nevrátil a jemu tak zostal ukrajinsko-slovenský preklad vodičského oprávnenia, slúžiaceho na výmenu za slovenské vodičské oprávnenie. Svedok zároveň tvrdil, že hoci mu U. O. neuviedol žiadne podmienky pre „vybavenie“ vodičského oprávnenia, on však vedel, že vodičské oprávnenie má byť „vybavené“ na skupinu „A“.

Svedok W. F. pri opätovnom výsluchu v rámci pokynu odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019 uviedol, že obžalovaného do pojednávania v predmetnej trestnej veci nepoznal, že mu odovzdal ukrajinský vodičský preukaz, s ktorým obžalovaný nebol spokojný, pretože ukrajinský vodičský preukaz nechcel, keďže ho o ukrajinsky vodičský preukaz nežiadal a že obžalovaný ho žiadal o vrátenie peňazí. Svedok ďalej tvrdil, že s U. O. sa následne nato dohodol, že peniaze vráti, keďže obžalovaný i U. O. ho žiadali len o rozšírenie vodičského oprávnenia na motorku a na Slovensku, ktorý však zabezpečiť nevedel. Svedok uviedol, že i napriek tomu U. O. doniesol vodičský preukaz vyrobený a vystavený príslušnými ukrajinskými policajnými orgánmi v Betyčeve, ktorý vybavil prostredníctvom Ukrajinca menom G. X.. Podľa svedka takýmto spôsobom vybavil i ďalších 10 až 20 vodičských preukazov, bez pochybností o spôsobe ich vydávania, keďže niektoré z nich boli podľa jeho vedomostí vymenené za slovenské vodičské preukazy. Svedok poprel, aby mal z konania finančný ošoh a tvrdil, že osoba menom G. X. mu len pomáhal a aj preto, že v minulosti pre neho pracoval ako strojník. Svedok nevedel uviesť meno ďalšej osoby - pracovníka ukrajinskej polície, ktorá G. X. odovzdávala ukrajinské vodičské preukazy. Svedok potvrdil, že obžalovaný mu ako odmenu dal prostredníctvom U. O. čiastku 200,--eur až 220,--eur, ktorú odovzdal G. X. i to, že táto suma mala byť použitá pre ukrajinských policajtov a osobne i pre G. X.. Z jeho výpovede vyplývalo aj to, že súčasťou vodičského preukazu pre obžalovaného bola aj nejaká knižka, v ktorej bola uvedená farba očí obžalovaného, jeho výška, spolu s fotografiou obžalovaného. Svedok potvrdil, že pre obžalovaného i pre ďalšie osoby zabezpečil preklad vodičského preukazu z ukrajinského jazyka do slovenského i keď ho už obžalovanému neodovzdal a mal ho u seba až do vykonania domovej prehliadky, keďže obžalovaný preklad nechcel prijať, prevzal len ukrajinský vodičský preukaz, ktorý mal držať dotedy, kým mu nevráti peniaze. Svedok ďalej uviedol, že hoci obžalovaný žiadal len o rozšírenie vodičského preukazu o skupinu na motocykle a že predmetné vodičské oprávnenie bolo svojvoľne rozšírené G. X., ktorý tak urobil aj v prípade výroby ďalších vodičských preukazov za čiastku 200,--eur až 220,--eur, resp. vyššiu čiastku. Podľa tvrdení svedka k výmene ukrajinského vodičského preukazu za slovenský vodičský preukaz bol potrebný len jeho preklad, a nie napr. aj lekárske vyšetrenie. Podľa svedka bol predmetný postup pri vybavovaní alebo vyrábaní ukrajinského vodičského preukazu legálny aj preto, že pred žalovaným skutkom sa osoby Y. F. Y. D. F. zúčastnili autoškoly na Ukrajine a urobili jednu jazdu, aby ukrajinských policajtov presvedčili, či vedia jazdiť a keď ukrajinskí policajti vyhodnotili, že jazdiť vedia, ukrajinský vodičský preukaz im vydali a tento bol po preklade do slovenského jazyka vymenený na polícii v Kežmarku za slovenský vodičský preukaz. Svedok tvrdil, že ukrajinský vodičský preukaz bol rovnakým spôsobom vybavený aj pre osoby menom O., L. Y. L., o predmetnom spôsobe vybavenia ukrajinského vodičského preukazu sa však svedok dozvedel až neskôr. Svedok uvádzal i to, že ukrajinský vodičský preukaz pod číslom, ktorý vlastnil „Ukrajinec“ sa zmenil za „Slováka“, ktorý žiadal o vodičský preukaz, na základe čoho bol ukrajinský vodičský preukaz vystavený pod číslom, ktorý patril ukrajinskému vodičskému preukazu. Podľa svedka mal veľa záujemcov o vybavenie ukrajinských vodičských preukazov, ale s G. X. prestal spolupracovať a rozišiel sa s ním. Zo svedeckej výpovede W. F. vyplývalo aj to, že dôvodom, pre ktorý v prípravnom konaní ako svedok v predmetnej trestnej veci nevypovedal bol ten, aby ho ostatní záujemcovia o ukrajinský vodičský preukaz „nezamotali do niečoho“, keďže títo neskôr uzatvorili kartelovú dohodu, stretli sa a zisťovali, či je ukrajinský vodičský preukaz platný, či sa dá vymeniť za slovenský a i to, že záujemcovia o ukrajinský vodičský preukaz sa dohodli na tom, ako majú vypovedať na polícii. Podľa tvrdenia svedka obžalovaný si vyrobiť ukrajinský vodičský preukaz nedal, nechcel prijať ani jeho preklad s tým, policajná hliadka obžalovaného ani nezadržala s ukrajinským vodičským preukazom, na rozdiel od osoby D. F., ktorý bol podľa neho policajnou hliadkou kontrolovaný a s tým, že preklad ukrajinského vodičského preukazu vybaveného pre obžalovaného sa našiel u neho doma - pri domovej prehliadke, a nie u obžalovaného. Svedok poprel, aby vyrobil falošný vodičský preukaz a aby mal vedomosti o tom, že ukrajinské vodičské preukazy sú falošné s poukazom nato, že ukrajinské vodičské preukazy vystavovali alebo vyhotovovali ukrajinskí policajti, hoci zároveň priznával, že i on je za predmetnú trestnú činnosť stíhaný.

Svedok U. O. - príslušník OR PZ, OKP Poprad na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019 uviedol, že v roku 2016 pri policajnej práci bolo zistené, že obžalovaný môže disponovať falošným vodičským preukazom a že spolu s kolegom U. P. zašli za obžalovaným, ktorý im predmetné vodičské oprávnenie dobrovoľne vydal, o čom sa následne spísala zápisnica. Svedok uviedol i to, že vo veci vykonávali ďalšie procesné úkony príslušníci OR PZ, OKP Poprad, OO PZ Poprad, spolu s vyšetrovateľom OR PZ Poprad. Svedok uviedol aj to, že s obžalovaným sa vyhotovil záznam o podaní informácií v zmysle príslušných policajných nariadení, pri ktorom sa obžalovaný k veci podrobnejšie vyjadril a že k zaisteniu - predmetného vodičského preukazu došlo podľa § 21 zákona o policajnom zbore. Súčasťou záznamu bolo aj vyhlásenie obžalovaného, že vec vydáva dobrovoľne, bez akéhokoľvek psychického a fyzického nátlaku. Svedok tvrdil, že vodičský preukaz obžalovaný vydal aj s komentárom - „že nechce mať s políciou žiadne problémy a že nech sa celá vec riadne prešetří“. Pre množstvo prípadov, ktoré svedok riešil ako policajt si na ďalšie podrobnejšie skutočnosti nepamätal, ale dodal, že takýchto vodičských preukazov, aký bol zaistený i u obžalovaného bolo viac a že falošný vodičský preukaz mu bol obdobným spôsobom vydaný aj ďalšou osobou, u ktorej bolo rovnaké podozrenie, že falošný vodičský preukaz vlastní.

Svedok U. P. - príslušník OR PZ, OKP Poprad na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2019 uviedol, že v roku 2016 sa políciou OR PZ v Poprade preverovali falošné vodičské preukazy a že jednou z podozrivých osôb, ktorá mala disponovať falošným vodičským preukazom bol aj obžalovaný, čo sa preverilo aj v dome obžalovaného. Obžalovaný podľa svedka predmetný vodičský preukaz vydal dobrovoľne, bez problémov s tým, že pri vydaní uviedol, že vodičský preukaz má niekým sprostredkovaný a následne na OR PZ, OKP v Poprade podal k veci vysvetlenie s tým, že prostredníctvom neho si chcel rozšíriť vodičské oprávnenie o skupinu na motocykel a že sa domnieval, že vodičský preukaz bude slovenský, a nie ukrajinský, že nejaká osoba mu ukrajinský vodičský preukaz rozšírený o všetky skupiny vydala a že táto osoba mu tvrdila, že k ukrajinskému vodičskému preukazu mu dodá ešte i nejaké potvrdenia, s ktorými môže ísť na políciu a zameniť si ukrajinský vodičský preukaz za slovenský vodičský preukaz. Svedok potvrdzoval, že obžalovanému po dobrovoľnom vydaní predmetného ukrajinského vodičského preukazu bolo vydané i potvrdenie o zaistení veci. Svedok ďalej uviedol, že pri vyťažovaní im obžalovaný uviedol, že mu bolo povedané alebo ponúknuté mužom, ktorý vybavoval falošný vodičský preukaz, že sa to dá údajne vybaviť aj bez autoškoly, že falošné vodičské oprávnenie bolo vydané na všetky skupiny, aj keď on sám žiadal len o vybavenie vodičského oprávnenia rozšíreného o skupinu na motocykle. Obžalovaný sa pritom bližšie nevyjadroval k tomu, prečo si predmetný vodičský preukaz ponechal tvrdiac podľa svedka len to, že čakal za nejakými potvrdeniami, aby si vodičský preukaz mohol vymeniť za slovenský vodičský preukaz. Svedok si nevedel spomenúť nato, či sa obžalovaný vyjadril aj k tomu, že sa podrobil alebo má podrobiť psychologickému vyšetreniu, ktoré súvisí s oprávnením na vydanie vodičského preukazu. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že v čase, keď svedok preberal predmetný vodičský preukaz od obžalovaného ešte nemal vedomosti o tom, či preukaz je falošný, keďže v tom čase existovalo len podozrenie o falošnom vodičskom preukaze i to, že takéto podozrenie bolo pri viacerých vodičských preukazoch a že vo veci bol príslušnou zložkou polície vedený preverovací spis, v ktorom bolo uvedené aj meno obžalovaného a že z toho dôvodu bola osoba obžalovaného preverovaná políciou.

Z výpovedí svedkyne G. X. T. urobených v prípravnom konaní dňa 22.03.2017 a dňa 23.08.2017, ktoré boli so súhlasom prokurátora a obžalovaného v konaní pred súdom dňa 16.04.2018 prečítané v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedkyňa ako úradná prekladateľka zapísaná v zozname tlmočníkov a prekladateľov MS SR, odbor ruský a ukrajinský jazyk pod č. 3413/05-51, e.č. 970769 v júli 2016 prostredníctvom pošty obdržala od agentúry ATP Translations, s.r.o. Poprad, Nám. sv. Egídia č. 42/97 žiadosť o preklad osvedčenia o absolvovaní kurzu v ukrajinskej Berdyčevskej autoškole na meno obžalovaného, ale bez samotného vodičského oprávnenia, čo podľa nej nebolo bežnou praxou. Zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/2799 zo dňa 26.05.2017, ktoré boli so súhlasom prokurátora a obžalovaného v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítané vyplýva, že vodičský preukaz Ukrajiny ev. č. BXX 153425 platný od 19.06.2016 na meno L. M., A.. XX.XX.XXXX je falzifikátom.

Z listinných dôkazov v podobe potvrdenia a zápisnice o prevzatí zaistenej veci vyplývalo, že u obžalovaného bol dňa 18.10.2016 zaistený ukrajinský vodičský preukaz, výrobná značka: UA, výrobné číslo: BXX 153425 vydaný na meno L. M., A.. XX.XX.XXXX, čomu zodpovedala aj fotodokumentácia zaistenej veci.

Z ďalšieho listinného dôkazu v podobe evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplývalo, že obžalovaný bol v tom čase oficiálnym a legálnym držiteľom vodičského oprávnenia iba na skupinu B old a to od 07.02.1989 a skupinu A/50 old od 07.02.1989.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 86/2018 vyplývalo, že uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad, ČVS:ORP-1202/PP-PP-2016 zo dňa 07.10.2016 bolo obv. P. L., P. F., P. L., H. O. Y. W. F. vznesené obvinenie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení a že uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad, ČVS:ORP-234/PP-PP-2017 zo dňa 29.06.2017 bolo obv. W. F. Y. U. O. vznesené obvinenie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení a dňa 24.11.2017 ďalšie obvinenie pre rovnaký prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktoré boli uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad, ČVS:ORP-1202/PP-PP-2016 zo dňa 20.04.2018 spojené na spoločné konanie.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 86/2018 vyplýva i to, že na W. F. Y. U. O. / okrem iných obvinených osôb/ bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Poprad, č. 2Pv 534/2016 dňa 26.07.2018 obžaloba pre pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, okrem iného aj pre skutok vo vzťahu k obžalovanému G.. L. M.Á. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom obžalobnom návrhu pod bodom VI. na tom skutkovom základe, že v doposiaľ presne nezistenom čase v priebehu roka 2016, na presne nezistenom mieste, za doposiaľ nezistených okolností zabezpečili vyhotovenie falšovaných vodičských preukazov Ukrajiny vydaných na meno G.. D. M., čísla BXX 153425, vodičský preukaz Ukrajiny vydaný na meno L. D., čísla BXX 453421 a vodičský preukaz Ukrajiny vydaný na meno Q. J., čísla BXX 318747, kde o zabezpečenie falošného vodičského preukazu Ukrajiny čísla BXX 153425 požiadal Ing. D. M. a to na rozšírenie na skupinu A v júni 2016 v obci Batizovce U. O.Č. a tento W. F., kde vodičský preukaz Ukrajiny na meno Ing. D. M., čísla BXX 153425 prevzal U.A. O. od W. F. v máji 2016 pri Tescu v Poprade a tento U. O. následne v júni 2016 v obci Batizovce, okres Poprad odovzdal za sumu 250,-€ Ing. L. M., falošného vodičského preukazu Ukrajiny čísla BXX 453421 požiadal L. D. a to na rozšírenie na skupinu B v máji až júni 2016 v Štrbe, okr. Poprad U. O. a tento W. F.Š., kde vodičský preukaz Ukrajiny na meno L. D., čísla BXX 453421 odovzdal W. F. v máji až júli 2016 pri Tescu v Poprade U. O. a tento následne v Štrbe, okr. Poprad za sumu 1.200,- € odovzdal L. D., falošného vodičského preukazu Ukrajiny čísla BXX 318747 požiadal Q. J. a to na rozšírenie na skupinu T v júni až júli 2016 vo Važci, okr. Liptovský Mikuláš L. D., tento oslovil U. O. a tento W. F., kde vodičský preukaz Ukrajiny na meno Q. J., čísla BXX 318747 odovzdal W. F. v júni až júli 2016 pri Tescu v Poprade U. O. a tento následne cez L. D. za sumu 1.200.-€ odovzdal Q. J. v obci Važec, okr. Liptovský Mikuláš.

V predmetnej trestnej veci bol dňa 24.09.2018 vydaný trestný rozkaz sp. zn. 4T 86/2018, ktorým W. F. Y. U. O. boli uznaní vinnými z pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, voči predmetnému trestnému rozkazu obe obvinené osoby podali odpor a vec v súčasnosti nie je právoplatne rozhodnutá.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 86/2018 vyplýva okrem iného aj to, že dňa 07.10.2016 sudca nariadil vykonanie domovej prehliadky v rodinnom dome Y. F. - P. W. F., pri ktorej bol okrem iného nájdený preklad - azbukou písaný dokument č. 884942, ktorý prekladala G.. X. T. ako osvedčenie o absolvovaní kurzu v ukrajinskej Berdyčevskej autoškole na meno obžalovaného, čomu zodpovedala fotodokumentácia, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 07.10.2016 a aj výpoveď svedka W. F..

Uvedenému vyšetrovaciemu a trestnému spisu i vyššie uvedeným skutočnostiam zodpovedala aj správa riaditeľa OR PZ, OKP Poprad zo dňa 18.02.2019, ktorú si konajúci súd vyžiadal na pokyn odvolacieho súdu a z ktorého je zrejme, že OR PZ, OKP Poprad v súčasnosti nedisponuje listinnými dôkazmi viažucimi sa k veci č.p. ORPZ-PP-OKP6-946/2016, keďže tieto boli pripojené k vyšetrovaciemu spisu vedenom na OR PZ, OO PZ Poprad, pod ČVS: ORP-1202/PP-PP-2016, ktorý je v súčasnosti súčasťou trestného spisu vedeného na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 86/2018.

Z listinného dôkazu, ktorý si súd zabezpečil v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku - správa a vyjadrenie spoločnosti APT Translations, s.r.o. Mlynica vyplýva, že spoločnosť si u osoby L. D., ktorú vo svojej výpovedi uvádzal aj svedok U. O., fakturovala faktúrou č. 219/16 zo dňa 31.08.2016 sprostredkovanie úradného prekladu z jazyka ukrajinského do slovenského okrem iných aj pre obžalovaného G.. L. M. a ktorý následne prekladala G.. X. T. pod č. 884942.

Vykonaným dokazovaním bol podľa názoru konajúceho súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodne pochybnosti neboli a že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie vo veci, pričom predmetné dôkazné prostriedky boli podľa neho zabezpečené, vykonané a následne i vyhodnotené zákonným spôsobom a v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku a preto potom dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný G.. Ľ. M. na tom skutkom základe, že v doposiaľ presne nezistenom čase v mesiaci jún 2016 v obci Batizovce, okres Poprad požiadal U.A. O. o zabezpečenie falošného vodičského preukazu s rozšírením na skupinu A, ktorému za týmto účelom odovzdal 2ks fotografií a fotokópie občianskeho preukazu a vodičského preukazu, ktoré potom U. O. odovzdal v Poprade pred obchodným centrom Tesco W. F. a ktorý asi do dvoch týždňov zabezpečil za sumu 250,--eur falošný vodičský preukaz Ukrajiny č. BXX 153425, vydaný na meno Ľ. M., platný na skupiny A1, A, B1, B od 07.02.1989 a na skupiny C1, C, D1, D, DE, C1E, CE, D1E, DE platný od 19.06.2016 a tento odovzdal v Poprade pred obchodným centrom Tesco U. O., ktorý ho následne dal obžalovanému Ing. Ľ. M. a ktorý ho prevzal s úmyslom vymeniť ho na príslušnom dopravnom inšpektoráte za pravý slovenský vodičský preukaz, čím sa z hľadiska právnej kvalifikácie dopustil konania, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaný spoločným konaním si falošnú verejnú listinu nechal vyhotoviť s úmyslom použiť ju ako pravú.

Pri ustálení predmetného skutkového a právneho stavu súd vychádzal predovšetkým z vyššie uvedených výpovedí svedkov U. O., W. F., U. O., U. P. Y. G.. X. T., zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/2799 zo dňa 26.05.2017, z citovaných listinných dôkazov i z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 86/2018 a z vyšetrovacieho spisu OR PZ, OO PZ Poprad, ČVS: ORP-1202/PP-PP-2016, keďže všetky dôkazné prostriedky na seba vzájomne nadväzovali a medzi sebou korešpondovali do takej miery, že o nich žiadne relevantné pochybnosti konajúci súd nemal. Tento záver potvrdzovali aj samotné výpovede obžalovaného G.. Ľ. M., v ktorých priznal, že U. O. za čiastku 250,--eur požiadal o pomoc s rozšírením vodičského oprávnenia na skupinu A, aj keď sa súčasne bránil tým, že U. O. nežiadal o to, aby predmetné vodičské oprávnenie bolo ukrajinské alebo falošné alebo tým, že vybavené vodičské oprávnenie v skutočnosti nepoužíval a ani sa ho nepokúsil vymeniť za slovenské vodičské oprávnenie.

V súvislosti s hodnotením vyššie uvedenej obrany obžalovaného spočívajúcej v tom, že U.A. O. nežiadal o „vybavenie“ ukrajinského vodičského oprávnenia a že nemal záujem vybavené a získané ukrajinské vodičské oprávnenie používať na území Slovenskej republiky ako pravé neuveril, konštatujúc pritom, že obžalovaný mal pod ťarchou dôkazov dôvod vypovedať účelovo a v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti s poukazom nato, že ako držiteľ riadneho a platného vodičského preukazu č. SC 721159, vydaného mu príslušným správny orgánom - Dopravným inšpektorátom OR PZ Poprad na skupinu B old a A/50 old dňom 07.02.1989 mal a musel vedieť, že vodičský preukaz podľa právnej normy platnej na území Slovenskej republiky - zákon NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších právnych predpisov sa neudeľuje a nevybavuje prostredníctvom fyzických osôb, ale len prostredníctvom orgánov Policajného zboru - § 73 ods. 3 citovaného zákona a po splnení podmienok ustanovených v § 77 a nasl. citovaného zákona platných pre žiadateľov o vydanie vodičského preukazu i pre držiteľov už vydaných vodičských preukazov a ani prípadná neznalosť tohto právneho predpisu ho z následkov jeho konania nevyvíňuje, pretože neznalosť zákona, teda tzv. právny omyl neospravedľuje, keďže táto sa nevzťahuje len na ustanovenia Trestného zákona, ale aj na všeobecne záväzné právne predpisy na úseku cestnej premávky.

V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 102 ods. 1 písm. a/, písm. b/ citovaného zákona, podľa ktorého na vedenie motorových vozidiel v Slovenskej republike sa okrem vodičského preukazu vydaného v Slovenskej republike uznáva aj

a/ platný vodičský preukaz vydaný v štáte Európskeho hospodárskeho priestoru

b/ platný vodičský preukaz štátu, ktorý je zmluvnou stranou Ženevského dohovoru alebo zmluvnou stranou Viedenského dohovoru.

Rovnako tak je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 104 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého orgán Policajného zboru vymení platný vodičský preukaz vydaný v štáte Európskeho hospodárskeho priestoru alebo vydaný v štáte dohovoru za vodičský preukaz podľa tohto zákona, ktorého však Ukrajina nie je členom ani zmluvnou stranou dohovoru a že aj z tohto dôvodu mohol potom obžalovaný odmietat prevzatie vybaveného falošného ukrajinského vodičského oprávnenia.

Je vylúčené a nelogické, aby U. O. alebo W. F. konali vo veci zabezpečenia a „vybavenia“ falošného ukrajinského vodičského oprávnenia s rozšírením na skupinu A bez vedomia a súhlasu obžalovaného, teda aby vo veci konali svojvoľne alebo z vlastnej iniciatívy, bez popudu samotnej osoby obžalovaného,

keďže sám obžalovaný U. O. na tento účel odovzdal tak finančnú hotovosť vo výške 250,--eur, ako aj 2ks fotografií a fotokópie svojho občianskeho preukazu a platného vodičského oprávnenia, ktoré potom U. O. odovzdal W. F., ktorý v konečnom dôsledku pre obžalovaného zrealizoval a zabezpečil vybavenie falošného ukrajinského vodičského oprávnenia rozšíreného o skupinu A, aj keď obžalovaný nemusel už v tom štádiu s konečnou platnosťou vedieť, že falošné vodičské oprávnenie bude vybavené na Ukrajine a aj keď po jeho vybavení a prevzatí o jeho úradný preklad do slovenského jazyka nežiadal.

Celé konanie obžalovaného cez požiadanie U. O. o „vybavenie“ vodičského oprávnenia, zaplatenie čiastky 250,--eur ako odplatu za jeho vybavenie inej osobe, odovzdanie 2ks svojich fotografií i fotokópií základných osobných dokladov obžalovaného vrátane zabezpečenia prekladu osvedčenia o absolvovaní kurzu ukrajinskej autoškole ešte asi mesiac po tom, čo mu bolo odovzdané falošné ukrajinské vodičské oprávnenie smerovalo k tomu, aby obžalovaný nelegálnym spôsobom vodičské oprávnenie získal a aby ho potom výmenou za pravé vodičské oprávnenie používal na území Slovenskej republiky.

Z hľadiska vyššie uvedeného neobstojí ani ďalšia obrana obžalovaného, že U. O. „vybavené“ ukrajinské vodičské oprávnenie nepoužíval na území Slovenskej republiky ako pravé aj preto, že sa ho nepokúsil vymeniť a dokonca ani nevymenil za oficiálne slovenské vodičské oprávnenie brániac sa tým, že U. O. za sumu 250,--eur požiadala len o pomoc s tým, aby mu on „vybavil“ alebo urýchlil „vybavenie“ nástupu na absolvovanie kurzu v autoškole.

Sám obžalovaný priznával, že potom, čo mu bolo predmetné vodičské oprávnenie U. O. odovzdané absolvoval psychiatrické vyšetrenie potrebné pre účely vydania slovenského vodičského oprávnenia v zmysle podmienok na udelenie vodičského oprávnenia uvedených v § 77 ods. 1 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z.z.

Nedá sa totiž objektívne nekonštatovať, že oficiálny preklad osvedčenia o absolvovaní kurzu v ukrajinskej Berdyčevskej autoškole bolo vyhotovené na meno obžalovaného a asi mesiac po tom, čo od U. O. prevzal falošný ukrajinský preukaz, čo bolo podľa názoru konajúceho súdu súčasťou „vybavenia“ vodičského oprávnenia, o ktoré obžalovaný požiadala U. O. a ten potom aj W. F., ktorý celú vec organizoval, o čom má svedčiť aj jeho údajné trestné stíhanie za rovnaké konanie a trestný čin, ktoré má byť v súčasnosti voči nemu vedené príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní.

Z tohto pohľadu žalovanej a súdom ustálenej právnej kvalifikácie skutku je teda úplne jedno či falošné vodičské oprávnenie bolo ukrajinské alebo iného štátu, alebo či ho obžalovaný v skutočnosti použil alebo nepoužil ako pravý, keďže dôležitá bola pohnútkou konania obžalovaného, ktorý si falošnú verejnú listinu, teda vodičské oprávnenie nechal vyhotoviť inou osobou za účelom jej používania ako pravého.

V súvislosti s hodnotením ďalších častí výpovedí svedkov U. O. Y. W. F. je potrebné poukázať nato, že konajúci súd ich tvrdenia spočívajúce v tom, že obžalovaný odmietal prevziať „vybavené“ ukrajinské vodičské oprávnenie, že ich žiadala i o vrátenie peňazí vo výške 250,--eur a že k jeho legálnemu používaniu na území Slovenskej republiky sa vyžadoval aj úradný preklad, ktorý obžalovaný nemal k dispozícii považoval vo vzťahu k žalovanému skutku a konaniu obžalovaného za právne irelevantné, pretože obžalovanému sa kládlo za vinu iba to, že si v súčinnosti s ďalšími osobami nechal vyhotoviť vodičské oprávnenie, ktoré podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava bolo v skutočnosti falošným, a nie iná forma konania a spáchania žalovaného skutku - falšovanie verejnej listiny, alebo podstatné pozmeňovanie obsahu verejnej listiny v úmysle, aby sa použila ako pravá, alebo použitie verejnej listiny ako pravej v zmysle ustanovenia § 352 ods. 1 Trestného zákona.

Zistený skutkový stav potom jednoznačne zodpovedal i právnej kvalifikácie prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Predmetným ustanovením Trestného zákona sa chráni záujem na riadnom chode štátneho aparátu a dôvera v pravosť a pravdivosť verejných listín vydaných na základe zákona štátnym orgánom alebo iným orgánom verejnej moci v rámci jeho pôsobnosti, ktoré zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti, alebo osvedčujú ich zmenu alebo zánik, alebo osvedčujú totožnosť osoby alebo veci, ich stav, vlastnosti alebo spôsobilosť, alebo právom chránené záujmy.

Podľa § 94 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodičský preukaz je verejnou listinou, ktorou jej držiteľ preukazuje oprávnenie viesť motorové vozidlá v rozsahu v ňom uvedenom.

Falšovanie verejnej listiny sa rozumie jej úplné vyhotovenie, ktoré má vyvolať dojem, akoby bola skutočne vydaná príslušným orgánom a predpísaným spôsobom.

Zákonný znak objektívnej stránky tohto trestného činu - v úmysle, aby sa verejná listina použila ako pravá vyjadruje pohnútkou konania páchatela a pre dokonanie činu nie je podstatné, či k jej použitiu došlo alebo nie.

Ochrana verejných listín podľa ustanovenia § 352 ods. 1 až ods. 6 Trestného zákona sa poskytuje aj cudzozemským verejným listinám v zmysle ustanovenia § 352 ods. 7 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov /spolupáchatelia/, zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Základným predpokladom spolupáchatel'stva je teda spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov a úmysel k tomu smerujúci, aj keď každý z nich svojim konaním naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní, resp. keď každý z nich vykonáva určitú činnosť, ktorá až ako celok tvorí konanie požadované skutkovou podstatou trestného činu.

Konanie obžalovaného je potom z hľadiska porušenej objektívnej stránky trestného činu potrebné a nutné kvalifikovať ako konanie, ktoré zásadným spôsobom porušilo záujem štátu na ochrane riadneho fungovania štátnych orgánov alebo orgánov verejnej moci i dôveru v pravosť a pravdivosť nimi vydávaných písomností - verejných listín v zmysle ustanovenia § 131 ods. 4 Trestného zákona.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že za rovnaké alebo obdobné konanie bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba aj na osoby svedkov W. F. Y. U. O. a to pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že W. F. Y. U. O. falošnú verejnú listinu si spoločným konaním nechali vyhotoviť s úmyslom použiť ju ako pravú na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Vykonané a vyššie uvedené dôkazy ani po ich doplnení nevylepšili postavenie obžalovaného G.. L. M. pred súdom práve naopak, len potvrdili výsledky prípravného konania, ktoré zodpovedalo podanej obžalobe.

Obhajca obžalovaného navrhoval doplniť dokazovanie aj o zabezpečenie preverovacieho spisu OR PZ, OKP Poprad, vzhľadom na správu OR PZ Poprad zo dňa 18.02.2019 súd tento návrh podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol, keďže v konaní pred súdom boli prečítané listinné dôkazy vyplývajúce z vyšetrovacieho spisu vedeného na OO PZ Poprad, ČVS: ORP-1202/OO-PP-2016 a z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 4T 86/2018. Obhajoba navrhovala doplniť dokazovanie aj o výsluch znalca - zástupcu KEÚ PZ Bratislava, ktorý však súd zamietol, keďže tento dôkaz bol vykonaný prečítaním záverov znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní dňa 16.04.2018 a obžalovaný ani obhajca, resp. odvolací súd zákonnosť jeho vykonania nenamietali. Obhajoba ďalej navrhovala, aby súd doplnil dokazovanie aj o ďalší znalecký posudok z odboru kriminalistiky, ktorý by si po predložení falzifikátu vodičského preukazu zaobstarala sama, keďže predmetný vodičský preukaz bol po jeho znaleckom preskúmaní KEÚ PZ Bratislava založený do zbierky falzifikátov a pozmenených dokladov KEÚ PZ Bratislava, o zabezpečenie príslušného písomného materiálu z OR PZ, ODI Kežmarok, vzťahujúceho sa na výmeny ukrajinských vodičských preukazov za slovenské vodičské preukazy, výsluchom manželky obžalovaného G.. L. J. M., vzťahujúci sa na skutočnosti odňatia falzifikátu vodičského preukazu a prečítaním výpovedí obvinených osôb z trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 86/2018, konajúci však tieto návrhy obhajcu obžalovaného odmietol z toho dôvodu, že navrhnuté dôkazy sa týkali buď okolností nepodstatnej pre rozhodnutie vo veci alebo okolností, ktoré bolo možné zistiť už z dôkazov, ktoré boli vo veci vykonané a to výsluchom svedkov U. O. Y. W. F., resp. z toho dôvodu, že neboli konajúcemu súdu predložené v zmysle ustanovenia § 240 ods. 3 Trestného poriadku, aj keď obžalovaný i obhajca obžalovaného boli na možnosť odmietnutia neskôr predložených dôkazov písomne upozornení. Návrh obhajcu na prečítanie výpovedí W. F. Y. U. O., osôb obvinených v trestnom spise Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 86/2018 súd odmietol preto, že vykonanie takéhoto dôkazu by bolo v rozpore s ustanovením § 263 Trestného poriadku, keďže v tejto trestnej veci boli osoby W. F. Y. U. O. vypočúvaní v procesnom postavení svedkov, po ich príslušnom zákonnom poučení aj v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Z listinných dôkazov viažucich sa k osobe obžalovaného a k jeho doterajšiemu spôsobu života bolo zistené, že obžalovaný nebol na území Slovenskej republiky súdne trestaný, že v evidencii priestupkov má len 1 záznam za porušenie pravidiel cestnej premávky z roku 2012 a že z miesta trvalého bydliska a príslušného OO PZ je hodnotený len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol pritom nato, aby trest zabezpečil ochranu

spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril morálne odsúdenie spoločnosťou. Súčasne prihliadol nato, aby trest, ktorý súd uloží postihol iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, prihliadol i nato, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy, so zistením poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona spočívajúcej vo vedení riadneho spôsobu života pred spáchaním skutku a bez zistenia priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne aj uložením peňažného trestu vo výmere 400,--eur, spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ mesiacov.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery peňažného trestu, vyššie uložený peňažný trest zodpovedá podľa konajúceho súdu konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov i samotnej osobe obžalovaného, ako aj tomu, aby tento trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti.

- spoločným konaním si falošnú verejnú listinu nechal vyhotoviť s úmyslom použiť ju ako pravú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.